Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O L N I C T W A I R O Z W O J U W S I [1)]

z dnia ……. 2025 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny

Na podstawie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. z 2024 r. poz. 981) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „produktu leczniczego weterynaryjnego” zastępuje się wyrazami „weterynaryjnego produktu leczniczego”;

2) w § 7:

   a) w ust. 1 w pkt 2 oraz w ust. 1a wyrazy „dzików odstrzelonych” zastępuje się wyrazami „zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, w szczególności dzików, odstrzelonych”,

   b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

      „1b. Badanie, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez urzędowego lekarza weterynarii, o którym mowa w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12), zwanego dalej „urzędowym lekarzem weterynarii”, lub w zakładzie higieny weterynaryjnej przez osobę upoważnioną.”,

   c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

      „2. W przypadku gdy tusza podlega badaniu, o którym mowa w § 8, próbki do badania mięsa na obecność włośni pobiera urzędowy lekarz weterynarii.”,

---

[1)] Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

d) w ust. 3:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „urzędowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „pracowni badania mięsa na obecność włośni”,

– w pkt 1 wyraz „dzików” zastępuje się wyrazami „zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, w szczególności dzików,”,

e) w ust. 4 wyrazy „urzędowego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „pracowni badania mięsa na obecność włośni”,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Powiatowy lekarz weterynarii podaje do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie:

1) nazwiska urzędowych lekarzy weterynarii wyznaczonych do badania, o którym mowa w ust. 1 i § 8, ich siedziby oraz obszar działania;

2) informację o wykazie pracowni badania mięsa na obecność włośni zamieszczonym na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii.”;

3) w § 9:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania poubojowego, o którym mowa w § 8, oraz badania na obecność włośni, o którym mowa w § 7 ust. 2, w przypadku badania mięsa świń, nutrii i zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, w szczególności dzików, stwierdzono, że badane mięso zwierząt jest zdatne do spożycia przez ludzi, urzędowy lekarz weterynarii przekazuje na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej posiadaczowi lub podmiotowi, określonym w § 7 ust. 1a i § 8, informację o przeprowadzeniu badania poubojowego mięsa, która zawiera:”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania poubojowego, o którym mowa w § 8, lub badania na obecność włośni, o którym mowa w § 7 ust. 2 – w przypadku badania mięsa świń, nutrii, zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, w szczególności dzików, stwierdzono, że badane mięso zwierząt jest niezdatne do spożycia przez ludzi, urzędowy lekarz weterynarii wydaje decyzję administracyjną w sprawie uznania mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi, określając w tej decyzji sposób postępowania z tym mięsem.”,

c) w ust. 2:

– we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „nutrii i” dodaje się wyrazy „zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, w szczególności”,

– w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie

„nie wykryto włośni – pracownia badania mięsa na obecność włośni przekazuje na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej posiadaczowi lub podmiotowi, określonym w § 7 ust. 1a, informację o przeprowadzeniu badania próbek mięsa, która zawiera:”,

– w pkt 2 wyraz „stwierdzono” zastępuje się wyrazem „wykryto”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, urzędowy lekarz weterynarii z urzędu:

1) przeprowadza badanie, o którym mowa w § 8;

2) pobiera próbki do badania mięsa na obecność włośni, które przeprowadza się zgodnie z § 7 ust. 1b.”;

4) w § 10 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W przypadku stwierdzenia, że mięso jest niezdatne do spożycia przez ludzi, urzędowy lekarz weterynarii znakuje tuszę znakiem weterynaryjnym w kształcie trójkąta równobocznego o długości boku 5 cm zawierającym:”;

5) uchyla się § 11;

6) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Mięso świń i nutrii poddanych ubojowi oraz mięso odstrzelonych zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, w szczególności dzików, nie może zostać spożyte ani przetworzone przed uzyskaniem informacji, o której mowa w § 9 ust. 1 lub ust. 2 pkt 1.”;

7) załącznik nr 2 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

Mariusz Gorzowski

dyrektor

Departamentu Prawnego

za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia …. 2025 r. (Dz. U. poz. …)

SPOSÓB POBIERANIA PRÓBEK DO BADANIA MIĘSA NA OBECNOŚĆ WŁOŚNI ORAZ ZASADY DOSTARCZANIA PRÓBEK DO PRACOWNI BADANIA MIĘSA NA OBECNOŚĆ WŁOŚNI

I. Sposób pobierania próbek do badania mięsa na obecność włośni

1. Próbkę mięsa zwierząt z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniami do badania na obecność włośni pobiera się z mięśni w miejscach predylekcyjnych.

2. Próbka nie powinna zwierać powięzi, tkanki łącznej oraz tkanki tłuszczowej.

3. Miejsca predylekcyjne u zwierząt, z których pobiera się próbki przedstawia tabela.

Tabela. Miejsca predylekcyjne u zwierząt, z których pobiera się próbki.

Lp.	Gatunek zwierzęcia	Miejsca predylekcyjne
1.	Świnia (*Sus scrofa f. domestica*)	filary przepony, mięsnie żwacza
2.	Dzik (*Sus scrofa*)	filary przepony, mięśnie przedramienia, język
3.	Zwierzęta łowne z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, inne niż dziki	filary przepony, mięśnie żwacza, mięśnie okołojęzykowe, język, mięśnie zginaczy palców
4.	Nutria (*Myocastor coypus*)	filary przepony, mięśnie żwacza, mięśnie okołojęzykowe, język

4. Niezależnie od gatunku badanego zwierzęcia masa pobranej próbki powinna wynosić minimum 100 g.

5. Próbkę należy pobrać z jednego z mięśni w miejscach predylekcyjnych, uwzględniając kolejność miejsc predylekcyjnych wymienioną w tabeli, o której mowa w ust. 3. W przypadku

braku odpowiedniej ilości tkanki mięśniowej w pierwszym z miejsc predylekcyjnych, należy pobrać ją z kolejnych miejsc predylekcyjnych.

6. W przypadku braku możliwości pobrania próbki z mięśni w miejscach predylekcyjnych, dopuszcza się pobranie próbki z:

1) mięśni części żebrowej lub części mostkowej przepony, mięśni szczęki, języka lub mięśni brzucha albo, w przypadku gdy wymienione mięśnie są niedostępne, z innych mięśni – w przypadku świń;
2) z innych mięśni – w przypadku innych gatunków zwierząt.

II. Zasady dostarczania próbek do pracowni badania mięsa na obecność włośni

1. Próbki powinny zostać dostarczone do pracowni badania mięsa na obecność włośni:

1) niezwłocznie po dokonaniu uboju, nie później niż 24 godziny od terminu uboju zwierzęcia, z którego tuszy próbki zostały pobrane;
2) niezwłocznie po dokonaniu odstrzału, nie później niż 48 godzin od dokonania odstrzału.

2. Do próbek mięsa pobranych od dzików odstrzelonych na obszarach podlegających ograniczeniom, nakazom i zakazom w związku ze zwalczaniem afrykańskiego pomoru świń, które po odstrzale zostały skierowane do chłodni, nie stosuje się terminu wskazanego w ust. 1 pkt 2.

3. Próbki powinny być przechowywane i transportowane w warunkach zapobiegających rozkładowi gnilnemu mięsa, przy czym próbki nie mogą być mrożone.

4. Dostarczający próbki powinien poinformować:

1) o imieniu i nazwisku oraz adresie posiadacza mięsa;
2) o miejscu i terminie uboju albo odstrzału zwierzęcia;
3) o gatunku zwierzęcia, z którego pochodziła badana próbka, i numerze identyfikacyjnym tego zwierzęcia, jeżeli z przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia, a w przypadku próbek pobranych od świń – o numerze siedziby stada;
4) o wieku zwierzęcia;
5) o miejscu, z którego zostały pobrane próbki do badania.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny stanowi wykonanie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872).

Celem przedmiotowej zmiany jest przede wszystkim umożliwienie wykonywania badania na obecność włośni (Trichinella spp.) mięsa przeznaczonego na użytek własny w laboratoriach urzędowych funkcjonujących w ramach zakładów higieny weterynaryjnej oraz rozszerzenie katalogu zwierząt, z których pozyskane na użytek własny mięso będzie podlegało obowiązkowemu badaniu na obecność włośni (Trichinella spp.).

Główny Lekarz Weterynarii zwrócił się z wnioskiem o umożliwienie wykonywania badania na obecność włośni (Trichinella spp.) mięsa przeznaczonego na użytek własny, w laboratoriach urzędowych wyznaczonych przez Głównego Lekarza Weterynarii funkcjonujących w ramach zakładów higieny weterynaryjnej, przez osoby upoważnione do wykonywania tego badania. Należy zauważyć, że personel zatrudniony i wykonujący badania, w tym m.in. badanie próbek mięsa na obecność włośni, nie musi posiadać wykształcenia lekarsko-weterynaryjnego, w związku z tym, nie może mieć statusu urzędowego lekarza weterynarii. Natomiast zgodnie z obecnie obowiązującym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. z 2024 r. poz. 981), próbki mięsa przeznaczonego na użytek własny są badane na obecność włośni jedynie przez urzędowego lekarza weterynarii.

W związku z powyższym w projektowanym rozporządzeniu zaproponowano rozwiązanie, zgodnie z którym badanie mięsa na obecność włośni, pozyskanego na użytek własny, będzie mogło być wykonywane, jak do tej pory, przez urzędowych lekarzy weterynarii, oraz jako nowe rozwiązanie, również przez osoby upoważnione w laboratoriach funkcjonujących w ramach zakładów higieny weterynaryjnej. W projekcie rozporządzenia wskazuje się, że badanie to wykonuje się w pracowniach badania mięsa na obecność włośni, przez urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby upoważnione, w przypadku gdy badanie to wykonywane jest w ramach zakładów higieny weterynaryjnej. Ponadto w projekcie wskazano również, że wykaz pracowni badania na obecność włośni, w których badane będą próbki mięsa

przeznaczonego na użytek własny zostanie zamieszczony na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii.

Należy zauważyć, że laboratoria zakładów higieny weterynaryjnej, w ramach których funkcjonują pracownie badania mięsa, spełniają wymagania, o których mowa w art. 37 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), w związku z powyższym zostały wyznaczone przez Głównego Lekarza Weterynarii do wykonywania badań urzędowych, w tym m.in. do badania mięsa na obecność włośni. Laboratoria te są laboratoriami urzędowymi, funkcjonującymi zgodnie z normą PN-EN ISO 17025, posiadającymi akredytację krajowej jednostki akredytacyjnej – Polskiego Centrum Akredytacji (PCA) i wchodzą w skład systemu laboratoriów, utworzonego na mocy art. 25 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12). Należy podkreślić, że laboratoria funkcjonujące w ramach zakładów higieny weterynaryjnej spełniają również niezbędne wymagania dla personelu wykonującego ww. badania. Zgodnie z art. 37 ust 4 ww. rozporządzenia 2017/625 personel laboratorium urzędowego, powinien posiadać określone wykształcenie w zależności od kierunku wykonywanych badań, koniecznie dysponować fachową wiedzą oraz wystarczającą liczbą odpowiednio wykwalifikowanych, wyszkolonych i doświadczonych pracowników. Kompetencje pracowników zakładów higieny weterynaryjnej, którzy obecnie w znacznej mierze nie są lekarzami weterynarii, a wykonują badania mięsa na obecność włośni są bardzo dobrze udokumentowane, potwierdzone często wieloletnim doświadczeniem w wykonywaniu ww. badań, coroczną pozytywną oceną jednostki akredytującej oraz pozytywnymi wynikami regularnie wykonywanych badań biegłości, dlatego też laboratoria te dają równie dużą rękojmię wydawania wiarygodnych

wyników badań, jak jest to w przypadku badań próbek mięsa wykonywanych przez urzędowych lekarzy weterynarii.

Uregulowanie w przepisach rozporządzenia, możliwości przeprowadzania badania mięsa na obecność włośni w laboratoriach funkcjonujących w ramach zakładów higieny weterynaryjnej, pozostanie bez uszczerbku dla wykonywania tych badań przez lekarzy weterynarii zatrudnionych w Inspekcji Weterynaryjnej, jak również przez lekarzy wyznaczonych na podstawie art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, w pracowniach badania mięsa na obecność włośni.

Ponadto zmiany również wymaga zakres informacji jakie powiatowy lekarz weterynarii jest obowiązany do podawania zgodnie z § 7 ust. 5 rozporządzenia. W projekcie zaproponowano, że powiatowy lekarz weterynarii będzie podawał do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie, oprócz jak do tej pory, nazwisk, siedziby oraz obszaru działania urzędowych lekarzy weterynarii wyznaczonych do badania mięsa, również informację o wykazie pracowni badania mięsa na obecność włośni, w których to badanie może być wykonane.

W przedmiotowym projekcie zaproponowano również zmiany związane z organizacją przeprowadzania badania mięsa na obecność włośni oraz wystawianiem stosownej dokumentacji. Przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym jeżeli w wyniku przeprowadzonego przez urzędowego lekarza weterynarii badania poubojowego mięsa oraz badania na obecność włośni mięsa świń, nutrii i zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, w szczególności dzików, stwierdzono, że badane mięso zwierząt jest zdatne do spożycia przez ludzi, urzędowy lekarz weterynarii przekaże posiadaczowi mięsa świń i nutrii poddanych ubojowi oraz mięsa zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, w szczególności dzików, odstrzelonych w celu produkcji mięsa na przeznaczonego na użytek własny lub podmiotowi prowadzącemu gospodarstwo, w którym dokonano uboju, o którym mowa w § 5 ust. 1 rozporządzenia, informację o przeprowadzeniu badania poubojowego mięsa.

Natomiast w przypadku badania na obecność włośni próbek mięsa świń, nutrii i zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, w szczególności dzików, pobranych i dostarczonych do pracowni badania mięsa na obecność włośni przez posiadacza mięsa, przekazana zostanie posiadaczowi mięsa świń i nutrii poddanych ubojowi oraz mięsa zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, w szczególności dzików,

odstrzelonych w celu produkcji mięsa na przeznaczonego na użytek własny lub podmiotowi prowadzącemu gospodarstwo, w którym dokonano uboju, o którym mowa w § 5 ust. 1 rozporządzenia, informacja o przeprowadzeniu badania próbek mięsa.

Konieczność zastąpienia zaświadczenia o przeprowadzeniu badania poubojowego mięsa lub zaświadczenia o przeprowadzeniu badania próbek mięsa innym dokumentem, wynika z funkcjonowania w zakładach higieny weterynaryjnej systemów zarządzania jakością, które narzucają sposób prowadzenia dokumentacji w bardzo sformalizowany sposób. Z badań sporządza się sprawozdania, które mają ściśle określoną formę. Powinny być one wystarczające do przekazania informacji o wyniku badania, jednocześnie nazwa „zaświadczenie" sugeruje dokument wystawiany zgodnie z art. 217 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572). Zgodnie z art. 217 kpa zaświadczenia wydaje się na żądanie osoby ubiegającej się, natomiast w procedurze badania na włośnie zaświadczenie jest konsekwencją dostarczenia próbki mięsa do badania, co nie jest jednoznaczne z wnioskiem o wydanie zaświadczenia.

Przedmiotowym projektem uchyla się również przepisy § 11 rozporządzenia. Kwestie dotyczące przekazywania powiatowemu lekarzowi weterynarii, przez urzędowego lekarza weterynarii dokumentacji w zakresie informacji o przeprowadzeniu badania poubojowego mięsa, informacji o przeprowadzeniu badania próbek mięsa oraz decyzji administracyjnych o uznaniu mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi, mogą zostać uregulowane w instrukcji wydanej przez Głównego Lekarza Weterynarii.

Należy zauważyć, że na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, Główny Lekarz Weterynarii ustala ogólne kierunki działania Inspekcji i wydaje instrukcje określające sposób jej postępowania. Kwestie te dotyczą organizacji przepływu informacji pomiędzy terenowymi organami Inspekcji Weterynaryjnej, tj. pomiędzy powiatowymi lekarzami weterynarii, urzędowymi lekarzami weterynarii oraz laboratoriami funkcjonującymi w ramach zakładów higieny weterynaryjnej. Uregulowanie tych kwestii w instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii pozwoli na szczegółowe określenie sposobu przekazywania przedmiotowej dokumentacji odnoszącej się do badania na obecność włośni. Dodatkowo uregulowanie tych kwestii w instrukcji w przypadku ewentualnej konieczności zmiany lub aktualizacji zasad przekazywania przedmiotowych informacji pomiędzy poszczególnymi podmiotami, pozwoli na szybszą ich aktualizację i w konsekwencji ich szybsze zastosowanie w terenie.

Ponadto Główny Lekarz Weterynarii zwrócił się z wnioskiem o uwzględnienie w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, obowiązku przeprowadzania badania na obecność włośni mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych, innych niż dziki, przeznaczonego na własne potrzeby myśliwego.

Należy zauważyć, że zgodnie z definicją określoną w art. 5 pkt 1a ww. ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego, produkcja mięsa przeznaczonego na użytek własny oznacza pozyskiwanie poza rzeźnią mięsa utrzymywanych w gospodarstwie cieląt do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych albo pozyskiwanie w wyniku odstrzału mięsa zwierząt łownych, przeznaczonego na własne potrzeby. Natomiast w przepisach rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 marca 2005 r. w sprawie ustalenia listy gatunków zwierząt łownych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2454), znajduje się obszerna lista zwierząt łownych, innych niż dziki, wrażliwych na zarażenie włośniem, których mięso może zostać wykorzystane na użytek własny myśliwego. Zgodnie z przepisami z zakresu bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego nie ma przeciwskazań, aby posiadacz odstrzelonego zwierzęcia łownego wrażliwego na zarażenie włośniem, innego niż dziki, po zbadaniu na użytek własny mógł wykorzystać jego mięso na własne potrzeby.

W trakcie tworzenia przepisów określających zasady produkcji mięsa na użytek własny nie brano pod uwagę pozyskiwania mięsa z innych zwierząt łownych, niż dziki, na potrzeby własne myśliwego. Ponadto do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie wpływały informacje lub propozycje podjęcia działań legislacyjnych, które dotyczyłyby uregulowania kwestii spożywania mięsa innych niż dziki zwierząt łownych w ramach produkcji mięsa na użytek własny.

W związku z powyższym obowiązkiem badaniem na obecność włośni w przypadku zwierząt łownych zostało objęte jedynie mięso dzików odstrzelonych w celu produkcji mięsa na użytek własny. Natomiast, jak wynika z opinii naukowej w sprawie zagrożeń parazytologicznych dla zdrowia ludzi związanych ze spożyciem mięsa zwierząt łownych oraz koniecznych badań laboratoryjnych, opracowanej przez Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach, w którym wyznaczono Krajowe Laboratorium Referencyjne ds. włośnicy, inne zwierzęta łowne, których mięso może zostać wykorzystane na

potrzeby własne myśliwego mogą stanowić rezerwuar dla zoonotycznych pasożytów Trichinella spp.

W opinii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach, Krajowego Laboratorium Referencyjnego ds. włośnicy odpowiednią metodą diagnostyczną w tym przypadku mięsa zwierząt łownych jest metoda wytrawiania, która jest obecnie metodą znormalizowaną (PN-EN ISO 18743:2015-11E, Mikrobiologia łańcucha żywnościowego – Wykrywanie larw włośni Trichinella w mięsie metodą wytrawiania). Próbki tkanki mięśniowej przeznaczone do badania metodą wytrawiania powinny być pobrane z miejsc predylekcyjnych typowych dla danego gatunku zwierzęcia wrażliwego na zarażenie włośniem.

W związku z powyższym w porozumieniu z Państwowym Instytutem Weterynaryjnym – Państwowym Instytutem Badawczym w Puławach, Krajowym Laboratorium Referencyjnym ds. włośnicy, w tabeli w załączniku do projektu rozporządzenia wskazane zostały miejsca predylekcyjne typowe dla danego gatunku zwierzęcia wrażliwego na zarażenie włośniem, z których należy pobrać próbki do badania oraz wielkość próbek. Dodatkowo w związku ze zmianami wprowadzonymi przez rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/506 z dnia 19 marca 2025 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1375 w odniesieniu do referencyjnej metody wykrywania i zezwolenia na stosowanie lumiVAST Trichinella jako równoważnej metody wykrywania włośni (Trichinella) w mięsie świń domowych (Dz. Urz. UE L 212 z 20.03.2025), do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (Trichinella) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7, z późn. zm.) przedmiotowy załącznik został odpowiednio zaktualizowany o zasady odnoszące się do pobierania próbek mięsa do badania na obecność włośni, w przypadku braku możliwości pobrania próbek z mięśni w miejscach predylekcyjnych.

Ponadto w § 1 pkt 1 projektu rozporządzenia wprowadzono zmianę o charakterze technicznym mającą na celu poprawienie niewłaściwego wyrażenia w zakresie nazewnictwa. Zmiana ta podyktowana jest stosowaniem, od dnia 28 stycznia 2022 r. we wszystkich państwach członkowskich, rozporządzenia Parlamentu i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylającego dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43, z późn. zm.), które wprowadza definicje

„weterynaryjnego produktu leczniczego”. W projekcie proponuje się również nadanie nowego brzmienia załącznikowi nr 2 do rozporządzenia.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie podlegało notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Jacek Czerniak Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Barbara Olszewska, Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii tel. 22 623 25 29, barbara.olszewska@minrol.gov.pl	**Data sporządzenia** 12.05.2025 r. **Źródło:** Upoważnienie ustawowe 11a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872). **Nr w wykazie prac: 179**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami krajowym z zakresu bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego, tj. ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. z 2024 r. poz. 981) mięso pozyskane w wyniku uboju w gospodarstwie oraz mięso zwierząt łownych odstrzelonych, na użytek własny może być badane na obecność włośni (Trichinella spp.) jedynie przez urzędowego lekarza weterynarii. Przepisy te nie dopuszczają możliwości przeprowadzania tego badania przez inne osoby niż urzędowi lekarze weterynarii. W celu zwiększenia dostępności badania na obecność włośni mięsa przeznaczonego na użytek własny, właściwe jest umożliwienie przeprowadzania tego badania również przez osoby nie będące urzędowymi lekarzami weterynarii, ale posiadające odpowiedni poziom kompetencji do jego wykonania. Główny Lekarz Weterynarii zwrócił się z wnioskiem o umożliwienie wykonywania badania na obecność włośni mięsa przeznaczonego na użytek własny, w laboratoriach urzędowych wyznaczonych przez Głównego Lekarza Weterynarii funkcjonujących w ramach zakładów higieny weterynaryjnej, przez osoby upoważnione do wykonywania tego badania. Personel zatrudniony i wykonujący badania w ww. laboratoriach, w tym m.in. badanie próbek mięsa na obecność włośni, nie musi posiadać wykształcenia lekarsko -weterynaryjnego, w związku z tym, nie może mieć statusu urzędowego lekarza weterynarii, a w konsekwencji zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami dotyczącymi produkcji mięsa na użytek własny, nie może przeprowadzać badania na obecność włośni. Personel zakładów higieny weterynaryjnej, który obecnie w znacznej mierze nie stanowią lekarze weterynarii, a wykonują badania mięsa na obecność włośni, posiada odpowiednie i dobrze udokumentowane kwalifikacje, które są potwierdzone często wieloletnim doświadczeniem, coroczną pozytywną oceną jednostki akredytującej oraz pozytywnymi wynikami regularnie wykonywanych badań biegłości. W związku z powyższym laboratoria te dają równie dużą rękojmię wydawania wiarygodnych wyników badań, jak jest to w przypadku badań próbek mięsa wykonywanych przez urzędowych lekarzy weterynarii.

Kolejnym rozwiązywanym problem jest kwestia wykorzystywania na użytek własny niezbadanego na obecność

włośni, mięsa zwierząt łownych innych niż dziki, pozyskanego ze zwierząt wrażliwych na zakażenie włośniem. Obecnie obowiązkiem badania na obecność włośni w przypadku mięsa zwierząt łownych, objęte jest jedynie mięso dzików. Natomiast zgodnie z przepisami krajowymi nie ma przeciwskazań, aby posiadacz odstrzelonych zwierząt łownych, innych niż dziki, mógł wykorzystać ich mięso na własne potrzeby.

W związku z powyższym konieczne jest objęcie obowiązkiem badania na włośnie wszystkich gatunków zwierząt łownych, wrażliwych na zakażenie włośniem.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się rozwiązanie legislacyjne – zmiana obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny poprzez:

1) rozszerzenie katalogu zwierząt, z których pozyskane na użytek własny mięso zwierząt łownych będzie podlegało obowiązkowemu badaniu na obecność włośni,
2) wprowadzenie możliwości wykonywania badania mięsa na obecność włośni przeznaczonego na użytek własny w laboratoriach urzędowych funkcjonujących w ramach zakładów higieny weterynaryjnej.

Oczekiwanym efektem wdrożenia projektu rozporządzenia będzie zwiększenie bezpieczeństwa mięsa pozyskanego na użytek własny w wyniku:

1) objęcia obowiązkowym badaniem na włośnie wszystkich gatunków zwierząt łownych wrażliwych na takie zakażenie,
2) ułatwienie dostępu do badania mięsa na obecność włośni, posiadaczom mięsa pozyskanego na użytek własny, w związku ze zwiększenie liczby miejsc, w których badanie takie będzie można wykonać.

Oczekiwanym efektem wdrożenia przepisów projektowanego rozporządzenia będzie zwiększenie bezpieczeństwa mięsa pozyskanego na użytek własny, tak więc cel projektu jakim jest zapewnienie większego bezpieczeństwa mięsa pozyskanego na użytek własny zostanie zapewniony.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Kwestie produkcji żywności na własny domowy użytek, w tym m.in. kwestie badania na obecność włośni mięsa pozyskanego na użytek własny, zostały wyłączone z zakresu stosowania przepisów unijnych w związku z powyższym państwa członkowskie mogą samodzielnie decydować o wprowadzeniu regulacji krajowych w tym zakresie.

Nie badano.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna	322 organów	Sprawozdanie z realizacji zadań w zakresie nadzoru weterynaryjnego, organizacji i stanu kadr w Inspekcji Weterynaryjnej (RRW-3) za rok 2024.	Uwzględnienie w nadzorze nad produkcją mięsa na użytek własny konieczności badania mięsa zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem, innych niż dziki (prowadzenie takiego badania przez urzędowych lekarzy weterynarii

			lub w zakładach higieny weterynaryjnej). Uwzględnienie w nadzorze nad produkcją mięsa na użytek własny możliwości przeprowadzania badania mięsa na obecność włośni również w zakładach higieny weterynaryjnej.
Zakłady higieny weterynaryjnej	16 zakładów	Sprawozdanie z realizacji zadań w zakresie nadzoru weterynaryjnego, organizacji i stanu kadr w Inspekcji Weterynaryjnej (RRW-3) za rok 2024.	Wprowadzanie możliwości wykonywania badania na obecność włośni mięsa przeznaczonego na użytek własny w urzędowych laboratoriach jakimi są zakłady higieny weterynaryjnej.
Myśliwi	132 852 myśliwych	Polski Związek Łowiecki, strona www.pzlow.pl, stan na 12.05.2025 r.	Rozszerzono obowiązek badania mięsa zwierząt łownych na włośnie z dotychczasowego dotyczącego tylko dzików, również na inne gatunki wrażliwe na zakażenie włośniami. Zwiększenie dostępności badania mięsa na włośnie poprzez umożliwienie prowadzenia badań również przez

			zakłady higieny weterynaryjnej.
Rolnicy utrzymujący świnie	46 067 siedzib stad posiadających świnie.	Komputerowa baza danych Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (https://www.gov.pl/web/arimr/system-identyfikacji-i--rejestracji-zwierzat) stan na dzień 30.04.2025 r.	Zwiększenie dostępności badania mięsa na włośnie poprzez umożliwienie prowadzenia badań również przez zakłady higieny weterynaryjnej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

1. Projekt rozporządzenia był przedmiotem pre-konsultacji z Głównym Lekarzem Weterynarii oraz Krajowym Laboratorium Referencyjnym ds. włośnicy Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach. Natomiast Główny Lekarz Weterynarii konsultował rozwiązania zaproponowane w projekcie z terenowymi organami Inspekcji Weterynaryjnej.
2. Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).
3. W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854), ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) zostanie przekazany do zaopiniowania do m.in.:
   1) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
   2) Związku Zawodowego Rolnictwa „SAMOOBRONA”,
   3) Krajowego Związku Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych,
   4) Związku Zawodowego Rolników „OJCZYZNA”,
   5) Związku Zawodowego Rolników Rzeczpospolitej „SOLIDARNI”,
   6) Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP,
   7) Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników,
   8) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
   9) Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych,
   10) Krajowej Rady Spółdzielczej,
   11) Krajowej Rady Izb Rolniczych,
   12) Federacji Związków Pracodawców Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
   13) Związku Zawodowego Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”,
   14) Związku Zawodowego Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”,
   15) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
   16) Związku Zawodowego Rolników Ekologicznych – Św. Franciszka z Asyżu,
   17) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
   18) Forum Związków Zawodowych

19) Rady Dialogu Społecznego.

4. Ponadto zgodnie z § 36 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) projekt zostanie przesłany do podmiotów, których dotyczą rozwiązania zaproponowane projektem oraz zainteresowanych podmiotów, w tym m.in.:
   1) Polskiego Związku Łowieckiego
   2) Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki Medicus Veterinarius
   3) Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy Weterynarii „Bezpieczeństwo Żywności i Zdrowie Zwierząt"
   4) Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Lekarzy Weterynarii Wykonujących Urzędowe Czynności Zlecone
   5) Polskiego Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS"
   6) Krajowego Związku Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej
   7) Krajowej Rady Federacji Konsumentów,
   8) Stowarzyszenia Konsumentów Polskich,
5. Projekt zostanie przekazany do konsultacji i opiniowania po uzyskaniu wpisu do wykazu prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, z terminem na zgłoszenie uwag wskazanym w przepisach.
6. Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.
7. Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny przed przekazaniem projektu na kolejny etap prac legislacyjnych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	-	-		-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Badanie mięsa na włośnie objęte jest finansowaniem z rezerwy „Zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt (w tym finansowanie programów zwalczania), badania monitoringowe pozostałości chemicznych i biologicznych w tkankach zwierząt, produktach pochodzenia zwierzęcego i paszach, finansowanie zadań zleconych przez Komisję Europejską oraz dofinansowanie kosztów realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej, w tym na wypłatę wynagrodzeń dla lekarzy wyznaczonych na podstawie art. 16 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej.”. Kwota tej rezerwy na 2025 r. wynosi 547 768 tys. zł. Nie przewiduje się zwiększenia tej rezerwy w związku ze zmianami zaproponowanymi w przedmiotowym projekcie.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na duże przedsiębiorstwa.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zmiana przepisów dotyczących pozyskiwania mięsa na użytek własny pozytywnie wpłynie na zdrowie rolników, myśliwych oraz ich domowników, którzy wykorzystują na użytek własny mięso pozyskane na użytek własny z gatunków wrażliwych na zarażenie włośniem w związku ze zwiększoną dostępnością badania mięsa na włośnie poprzez umożliwienie prowadzenia badań również przez zakłady higieny weterynaryjnej oraz poprzez rozszerzenie katalogu zwierząt, z których pozyskane na użytek własny mięso zwierząt łownych będzie podlegało obowiązkowemu badaniu na obecność włośni.						

	Osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Kwestie produkcji żywności na domowy użytek, w tym m.in. kwestie badania na obecność włośni mięsa pozyskanego na użytek własny, zostały wyłączone z zakresu stosowania przepisów unijnych.

Regulacja spowoduje dodatkowe obciążenie dla laboratoriów urzędowych funkcjonujących w ramach zakładów higieny weterynaryjnej, w których możliwe będzie wykonywanie badanie mięsa na obecność włośni, w związku z koniecznością dostosowania procedur i wystawiania stosowanych dokumentów potwierdzających wynik badania mięsa na obecność włośni.

Ponadto przedmiotowa regulacja będzie miała również wpływ na myśliwych pozyskujących mięso odstrzelonych zwierząt łownych na użytek własny, ponieważ będą oni zobowiązani do badania mięsa na obecność włośni wszystkich zwierząt łownych z gatunków wrażliwych na zakażenie włośniem, obecnie taki obowiązek w przypadku zwierząt łownych, dotyczy jedynie mięsa dzików.

Przedmiotowa regulacja nie wprowadzi nowych obowiązków oraz dodatkowych obciążeń administracyjnych dla rolników, oraz ich domowników w zakresie pozyskiwania mięsa na użytek własny, ponieważ zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami w tym zakresie istnieje obowiązek badania na obecność włośni mięsa pozyskanego na użytek własny.

9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Zdrowie – badanie mięsa wszystkich gatunków zwierząt łownych wrażliwych na zakażanie włośniem, umożliwi wyeliminowanie spożycia mięsa zakażanego włośniem i zapobiegnie zachorowaniu ludzi na włośnicę. Ponadto umożliwienie przeprowadzania badania próbek mięsa na obecność włośni w urzędowych laboratoriach jakimi są zakłady higieny weterynaryjnej wpłynie na dostępność tego badania dla posiadaczy mięsa, co przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa spożywanego mięsa.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów projektowanego rozporządzenia będzie możliwe po wejściu w życie przepisów rozporządzenia, poprzez realizację na bieżąco przeprowadzenia badania mięsa na obecność włośni w urzędowych laboratoriach jakimi są zakłady higieny weterynaryjnej oraz wykonywanie badania mięsa zwierząt łownych wrażliwych na włośnie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie planuje się ewaluacji projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		